

Luxembourg, 14. desember 2021

PRESSEMELDING 16/2021

Dom i sak E-1/21 *ISTM International Shipping & Trucking Management GmbH* mot *Liechtensteinische Alters- und Hinterlassenenversicherung, Liechtensteinische Invalidenversicherung, og Liechtensteinische Familienausgleichkasse*

FASTSETTELSE AV FORRETNINGSKONTOR ELLER FORRETNINGSSTED VED KOORDINERING AV TRYGDEORDNINGER

EFTA-domstolen ga i dag en rådgivende uttalelse som svar på spørsmål forelagt av den fyrstelige overrett (*Fürstliches Obergericht*) om tolkningen av forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering av trygdeordninger («forordning 883/2004») og forordning (EF) nr. 987/2009 om fastsettelse av nærmere regler for gjennomføring av forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering av trygdeordninger («forordning 987/2009»).

Saken for den anmodende domstol gjelder en anke fra *ISTM International Shipping & Trucking Management GmbH* («*ISTM*») over en beslutning som avgjorde at Liechtensteins trygdellovgivning ikke fikk anvendelse verken på *ISTM* eller dets ansatte registrert i 2016. Beslutningen var begrunnet i at *ISTM* ikke traff sine viktigste beslutninger og at dets hovedadministrasjon ikke utførte sine oppgaver ved det registrerte forretningskontoret i Liechtenstein.

Den anmodende domstol spurte først om tilstedeværelsen av et foretaks registrerte forretningskontor alene er tilstrekkelig etter regelen i artikkel 13(1)(b)(i) i forordning 883/2004, lest i sammenheng med artikkel 14(5a) i forordning 987/2009. Hvis dette ikke er tilfelle, spurte den videre om hvilke kriterier som avgjør eksistensen av et forretningskontor eller forretningssted etter disse bestemmelser. EFTA-domstolen svarte benektende på dette. Den fant at en rekke faktorer må tas i betraktning ved vurderingen av hvor et foretak treffer sine viktigste avgjørelser og der hovedadministrasjonen utfører sine oppgaver. Dette omfatter blant annet hvor forretningskontoret er registrert, hvor dets hovedadministrasjon er, hvor ledelsen møtes og stedet, som vanligvis er identisk, hvor foretakets generelle retningslinjer fastsettes.

Den anmodende domstol spurte for det andre om fremgangsmåten for når en midlertidig avgjørelse etter artikkel 16 i forordning 987/2009 blir endelig, om en endelig avgjørelse kan overprøves og i så fall hva rettsfølgene vil være. EFTA-domstolen fant at for at en midlertidig avgjørelse skal bli endelig må den utpekte institusjon på arbeidstakerens bosted ha underrettet de institusjoner som er utpekt av den kompetente myndighet i de berørte EØS-stater hvor en aktivitet utføres. Det er ikke tilstrekkelig etter denne bestemmelse at den midlertidige avgjørelse kommer frem til den utpekte institusjon i en EØS-stat der aktiviteten utøves uansett form, for eksempel gjennom det berørte foretak eller person. Videre fant EFTA-domstolen at denne bestemmelse må tolkes slik at den utpekte institusjon i en EØS-stat fremdeles kan overprøve en midlertidig avgjørelse som har blitt endelig som følge av at to måneders-fristen er utløpt uten at den er benyttet. Bruk av fremgangsmåten fastsatt i denne bestemmelse kan føre til at en endelig avgjørelse blir satt til side med tilbakevirkende kraft.

Avgjørelsen er tilgjengelig i fulltekst på EFTA-domstolens nettside, se www.eftacourt.int.

Denne pressemelding er et uoffisielt dokument, og er ikke bindende for EFTA-domstolen.